

El palau del duc d'Alba fou destruït per la metralla facciosa

Informació de "Morning Post" desmentida per l'ambaixador Azcàrate i la duquessa d'Atholl

Londres, 9. — El diari "Morning Post" publicà fa poc un editorial en el qual deia que el Palau del Duc d'Alba, de Múria, havia estat incendiat pels homes al servei del Govern...

del Govern que inventaren després la història de la seva destrucció pels aeroplans facciosos. Quan vaig ésser a Madrid el mes d'Abril, vaig visitar aquesta casa...

ha passat per Barcelona

Els obrers portuaris de San Francisco es manifesten contra el feixisme i a favor d'Espanya

San Francisco, 9. — Els obrers del moll d'aquesta ciutat han decidit parir de treballar en senyal de protesta contra la intervenció d'Alm...

LA GUERRA D'INVASIO QUE ENS FAN ALEMANYA I ITALIA

Cal que la S. de N. intervingui prenent disposicions immediates per a l'aplicació del Pacte

LA SITUACIO A ESPANYA

LA XXI ASSEMBLEA: Considerant que la intervenció de potències estrangeres a Espanya constitueix no solament una greu violació del dret internacional, sinó també un perill per a la pau d'Europa...

Els anglesos no es donen per fracassats

"Sunday Times" creu saber que la URSS s'avindria que el Comitè de Londres no s'ocupés de la bel·ligerància

I que les quatre potències principalment interessades a SOLUCIONAR el conflicte espanyol quedessin lliures per a reconèixer-la a Franco

Londres, 8. — El redactor diplomàtic del "Sunday Times" creu saber que a conseqüència de les gestions fetes pels Govern francès i anglès prop del Govern soviètic, aquest admetria la possibilitat que les quatre potències principalment interessades a solucionar el conflicte espanyol concedissin la bel·ligerància a Franco al marge del Comitè de no intervenció.

ELS «SEUS» I ELS «NOSTRES»

Ahí Catalunya commemora el record de Carlo Rosselli, combatent que fou de les glorioses Brigades internacionals, assassinat després a França pels agents del feixisme. Escriptor polític, catedràtic, nomista, orador, Rosselli honorava la Itàlia liberal, la Itàlia eterna. Apartat de la seva pàtria, enemic de les bandes de Mussolini, Rosselli s'havia convertit en un campió de la llibertat mundial. Per això, sobrevinguda la guerra civil espanyola, va venir ràpidament a ocupar un lloc d'honor i de responsabilitat al nostre exercit.

Les Brigades internacionals que lluiten a Espanya estan plenes d'homes com Rosselli. Intel·lectuals, artistes, que, per damunt de tots els valors, prenen la dignitat humana. Homes que senten l'ideal amb un fervor exaltat, per als quals ideal i acció es confonen íntimament.

Aquests homes, apassionats de la llibertat, servidors de l'esperit, són els que el Comitè de no intervenció vol equiparar amb els "voluntaris" de Hitler i de Mussolini! El paral·lel, ultra ésser grotesc, molta ofensiu per als homes liberals de tot el món. Els "voluntaris" que figuren als rengles de Franco són les ramades d'automates que cremen els règims totalitaris. Una ironia del destí els ha motejats de "voluntaris", quan precisament la voluntat ja és en ells un ressort del tot inútil, a còpia de no servir. Soldats sense moral, derrotats per endavant, que passen tristament llur abúlia pels camps de batalla espanyols.

En canvi les nostres Brigades internacionals ja han escrit al·limes de les pàgines més brillants en la història de la defensa de la República. I és que aquests voluntaris es llancen al combat amb l'ideal per bandera i amb l'ànima a flor de pell, de cara a la victòria, ni que sigui passant pel sacrifici.

Els voluntaris de la República, legió de la llibertat, honoren la consciència universal. En canvi, els "voluntaris" de Franco són una manifestació de covardia, un trist producte de l'època dels dictadors, que fan reviure l'esclavitud del món antic.

El Comitè de no intervenció pot jugar tant com vulgui damunt dels equívocs. La història jutjarà els voluntaris. Per als nostres serà tota la glòria, mentre l'oprobri caigui sobre els altres.

"Visques a l'Espanya republicana i moris al feixisme. I això era cada dia, cada moment del dia..."

Torno a Madrid. Mai no havia estimat tant Madrid com ara... ens ha dit en acomiadar-nos

Els atletes madrilenys que han anat a participar a l'Olimpiada Obrera d'Anvers, estan ja de retorn. Han estat unes hores a Barcelona abans de marxar cap a Madrid.

Aquest matí, hem tingut la grata sorpresa de trobar Margot Moles i Joan Gil, dues de les figures més prestigioses de l'atletisme espanyol. La primera, diverses vegades campiona i recordwoman d'atletisme; el segon, un dels atletes copiaris de més prestigi.

Margot Moles i Joan Gil han anat a l'Olimpiada d'Anvers, han actuat a la pista de l'estadi i han viscut les jornades apoteosiques d'adhesió i fervor del poble belga, a la causa de l'Espanya republicana.

Venim entusiasmats —ens uliu Margot—, hem viscut uns dies de veritable apoteosi. Confesso que aquest ha estat el viatge més interessant que ho fet a l'estranger.

Margot Moles és, sens dubte, l'esportista que més ha actuat a l'estranger. Ella ha participat en infinitat de torneigs internacionals d'atletisme, d'hòquei i esquí. Però ella, que ha sortit tantes vegades a l'estranger, no ha retornat mai tan entusiasmada. Així ho diu ella mateixa.

Al front de Santander els facciosos espanyols es rebel·len contra els comandaments estrangers

Santander, 9. — (Servei exclusiu de Febus). — Durant tot el dia d'avui hi hagué escassa activitat artil·leria per part de l'enemic en relació als dies anteriors.

Les nostres bateries replicaren les enemigues i les feren enmudir.

A Barrenturen, Artieta i Porio, intens foc de fusell i metralladora i explosió de bombes de mà a les posicions enemigues.

Aquest focs prolonga per espai de quatre hores i es demostrà amb això que al camp facciós es produïx una rebel·lió de les tropes espanyoles contra les estrangeres i els comandaments militars.

Aquest foc, percebent perfectament des de les trinxeres lleials, i admet per periodistes de la capital mantinença i es relaciona amb la poca activitat que desplega l'enemic contra les posicions lleials.

La callitx del dia impedi tota activitat a l'aire, tant per la nostra part, com per l'aviació facciosa.

RES DE NOU...

COMUNICAT DEL CAP DE L'EXERCIT DE L'EST A S. E. EL PRESIDENT DE CATALUNYA

Res de nou.

QUE CHAMBERLAIN HI PENSI

MUSSOLINI

¿Pot un Imperi romà renunciar a Espanya?

CHAMBERLAIN

Al punt que hem arribat de revolució de la política internacional, és molt necessari que aclarim les nostres idees. Hem de procurar que els detalls no ens distreguin d'allò que és principal. Les anades i vingudes del Comitè de no ingerència (veritable afarsa a la fi), i les lletres polítiques entre magnats internacionals, són el detall, que la setmana que ve pot ésser oblidat. Però a sota del detall passatger de l'actual problema polític internacional, hi ha l'element durable, gairebé permanent per tot un llarg període de la Història.

raun sera gairebé un fet consumat, almenys amb referència a l'oposició anglesa. El càlcul de Chamberlain suposa que, Anglaterra, per la simple pressió política, i negociant el reconeixement de la conquesta etiòpia, portarà Itàlia a egarrar-li el pas lliure per la Mediterrània.

rà Imperi romà o no n'hi haurà. Però si n'hi ha, cal que exercixi el domini del mare Nostrum. Per tant, anant més al fons de la qüestió, aquesta es presenta així: ¿vol, o pot, Mussolini, renunciar al dogma feixista de l'Imperi romà?

PIRATERIA

Així qualifica "The Times" l'acció dels avions de Franco contra els vaixells mercants

Londres, 9. — L'atac contra quatre vaixells mercants davant de les costes africanes i especialment el bombardeig del "British Caporal" pel govern de Londres — tan prudent en afirmacions d'aquest gènere — declara pertanyer a Franco, desvetlla viva emoció a la Premsa. L'emoció és visible sobretot en els títols dels periòdics i en la importància que es concedeix a la protesta de l'ambaixador d'Anglaterra, que fou carregat de trametre-la als de la Junta de Salamanca.

L'aviació rebel és toragitada al front de Santander

Santander, 8. — Durant la jornada d'ahir l'enemic canonejà les nostres posicions amb menys intensitat, però, que en jornades anteriors. Les bateries rebels dispararen aproximadament uns tres-cents projectils, però tots ells calgueren en terreny deshabitats, per la qual cosa no pogueren causar danys ni víctimes.

Un traïdor

RAMON

Quan arribà a la nostra ciutat el poeta revolucionari argentí Gorka Iz Tuñón, li preguntàrem: —I Ramon? —Es troba a Buenos Aires. La seva actitud és molt sospitosa. Crec que és un feixista com una casa. No digueu res. No hi ha encara moltes hores per defensar un Govern legítim, lliurement elegit pel poble.

Del meu bloc de guerra

LES SET TAQUETES

Ja sabem el que és un cop per sorpresa; ja sabem, també, com fracassa. Fins ara ho ignoràvem. Paraula. Fa uns dies —dissabte passat— els facciosos, que operen davant el sector de la nostra 65 Brigada, guanyaren moltes de gran activitat, es movien massa. Durant tota la nit els nostres observadors havien notat un tràfec un xic exagerat de camions i muls, ensams que als primers temples enemics hi eren portats nous contingents de soldats.

el territori enemic, i mentre els anàvem desmantellant les peces artilleres els reforçaven les seves línies tenent un atac imminent. Ales Ropes cooperaren eficaçment en aquesta tasca bèl·lica. Tres trionfadors de gran bonhomia castellanera durament tota la línia enemiga. Així acabà —repetim— la temptativa feixista.

Vidiella reconeix que han estat injustes les acusacions llançades contra Catalunya

Madrid, 8. — Hem tingut ocasió de conversar uns moments amb el conseller de la Generalitat, Vidiella, el qual demà farà el viatge de tornada a la capital catalana. Ha insistit en molts dels punts exposats en el seu discurs d'aquests matí. Ha parlat de la unitat de les sindicals i recorda que l'octubre de l'any passat fou fet un pacte entre la CNT i la UGT. Per cert que per part de la nostra sindical el vàrem signar Antoni Sesé i jo. En aquest pacte estava contingut un programa complet d'acció. En honor a la veritat he de dir que no va servir per a estretyar les relacions de cordialitat amb la CNT, objectiu gens menyspreable, però que no va servir per a les àmplies proposicions que nosaltres destínguem. ¿Per què veurem això? Hi ha una sèrie de motius entre els quals el més coltant fou les provocacions anònimes d'elements incontrolats i incipientment dels trotsquistes. Reconeixem, malgrat tot, que fou un bon pas cap a la unitat. Quant al pacte signat per les duces sindicals a València, ha dit que aquest pacte no pot satisfer el seu partit, perquè és simplement un pacte de no agressió, sense contingut programàtic, sense que tingui res positiu, com no sigui la creació dels comitès d'unitat.

l'ideal de la mobilització perquè compli amb un poderosíssim exercit popular i perquè es mogui victoriosament el front d'Àragó. L'aviació fa a les indústries, hom no pot oblidar com les va deixar la monarquia. Ha calgut començar-ho tot, i això no es pot fer en pocs dies. Per altra banda, la lluita que ha sostingut el poble català per al seu lliberament li ha pres molt de temps. A Catalunya hi ha un esperit antimilitarista profund que ha calgut recrear per a la creació del nostre exercit. Ara el proletariat de Catalunya, tots els pobles de Catalunya, n' llurs esforços millors a l'exercit popular que defensa les nostres llibertats. La conseqüència de tot això està a la vista al front d'Àragó, i se veurà de dia en dia en un grau major.

Operacions ofensives al front aragonès

Barbastro, 8. — (Del nostre enviat especial). — Ahir, el nostre exercit inicià una operació contra les posicions de Sierra Caballers, Loma Ancha i Monte Peñó, des d'on es domina el poble de Benué de Rafael. La primera part de l'operació s'ha dut a terme amb èxit. A la tarda, seguí l'avanc dels nostres soldats que trobaren, malgrat tot, una més gran resistència. De les forces rebels que havien rebut reforços d'altres llocs.

La URSS no reconeixerà la bel·ligerància a Franco

Moscú, 8. — L'ambaixador de França, Coulondre, va dinar, ahir, amb Litvinov s'ha observat absoluta discreció respecte l'entrevista, però s'ha dit que aquest "oposició irreductible del Govern soviètic a reconeixer la bel·ligerància a Franco.

«El nostre deure primordial és posar-nos incondicionalment al servei del Govern de la República»

Madrid, 9. — El diputat a Cortes d'Esquerra Republicana Miquel San Andrés ha fet uns declaracions a un redactor del diari «Pòlitica» sobre l'aportació del Partit a la creació d'una nova Espanya. «Ara que tot comença dient Miquel San Andrés —crec convenient fer constar que la idea cardinal que ha presidit el nostre pacte ha estat la d'obediència absoluta al Govern de la República, sigui el que sigui aquest. Creiem els homes d'Esquerra Republicana que en aquestes moments en què s'ha desfermat al nostre país la més iniqua de totes les guerres, en què es veu el nostre sol enviat per exercits estrangers i la República ha estat traïdonada pels qui tenien el deure moral i material de defensar-la, creiem —repetixo— els homes d'Esquerra Republicana que el nostre deure primordial consisteix a posar-nos incondicionalment al servei del Govern que ens regela en l'interior del país i ens representa davant el món. Ara no estan en perill tan sols les nostres peculiaritats, sinó també la pròpia vida de la República i és pueril i sumament perillós entretenir-nos en assumptes que hauran de trobar més endavant terreny i ocasió propícia perquè siguin debatudes a bastament.

En els primers moments de la sublevació, els nostres correligionaris, igualment com feren els homes dels altres partits polítics i de les organitzacions sindicals, es posaren en peus per a defensar la República. Moltes gestes glorioses es registraren alshores. Els abales roges, enquadrats avui dintre de les unitats del nostre Exèrcit Regular, lluitaren en tot moment a les ordres dels primers servidors de les forces republicanes. Perea, Mangada, Galan, el Cinquè Regiment, el seu valor i la seva disciplina mereixeren unànimes elogis. La guerra creà nombrosos problemes de reraguarda. Esquerra Republicana, igual que els altres partits i organitzacions sindicals, hagué d'atendre aquests problemes creant refugis, guarderies, casernes i hospitals, així com també aixoplucs, serveis de colzes, etc. Com a dada significativa de la munificència d'Esquerra Republicana diu que en el dia d'avui l'Agrupació de Madrid no compta amb un sol colze per al seu servei.

En compliment de disposicions del Govern —segui dient San Andrés— «Esquerra Republicana ha creat uns serveis d'informació i estafetes de campanya, tramesa de paquets al front, etc.» Ha acabat mostrant la seva fe en la victòria, sempre —diu— que tinguem una reraguarda forta i disciplinada per a complimentar les ordres del Govern.

Catalunya als seus fills

Plaça de JOAN FUSTER

HO ES, DES D'AHIR, L'ANTIGA PLAÇA DEL NORD, DEL BARRI DE GRACIA

El Casal d'Esquerra Estat Català, de Gràcia, descobrí ahir un marbre que dona el nom a la plaça fins avui del Nord d'aquell que morí gloriósament en lluita contra el feixisme espanyol, Joan Fuster i Seguí. El president de l'entitat, Sebastià Fralut dirigí uns mots plens d'emoció als presents després de recordar les virtuts i l'abnegació del company caigut.

Maríà Hurtado de los Jovenuts d'Esquerra Estat Català, recomanà als assistents fidelitat a les consignes que guairen tota la vida del lluitador Fuster, patriota exemplar que en l'hora de la mort pogué dir aquestes paraules: «Morí satisfet perquè he donat la sang per Catalunya». El comissari cap de la Secció Blaua d'O. P. Sabafren, féu present que s'adheria a l'acte en nom de tots els seus companys. La companya Josefa Martí, de les Seccions Femenines de la JEREC, autoritzà la joventut, homes i dones a la lluita per la llibertat i contra tota mena de dictadures perquè són símbols de feixisme. Domènec Latorre, de «Pàtria Nova», digué que cal que prenguem exemple del company caigut i que recordem que val més morir que no ja viure esclau. En l'acte hi havia representacions d'entitats i joventuts nacionals i d'esquerra de tota la barriada de Gràcia i de diversos districtes barcelonins.

D'aquestes desercions, d'aquelles traïcions de molts intel·lectuals, és més repugnant és la del popular Ramon, no Don Ramon, com l'ha batejat autor de les «Sonatas», sinó Ramon a seques, més familiar, però menys prestigiós. Gómez de la Serna abandonà Madrid, suposant, molt abans d'ésser bombardejada la capital pels feixistes. Diem abans perquè si l'autor de «Greguerias» hagués pogut veure, encara que des de sota una matais, com quèien les fotes arquitectòniques de la capital sota els obusos estrangers i com la metralla segava centenars de nens innocents, avui la seva signatura hauria figurat en aquest manifest de protesta.